

odbor legislativy a koordinace předpisů
oddělení správního řízení
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV- 41401-2/LG-2021

Praha 22. března 2021

Stanovisko k problematice identifikace osob

Oddělení správního řízení odboru legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra obdrželo Vaši žádost o stanovisko k problematice identifikace osob, konkrétně zda v případě přestupku nebo trestného činu, který byl spáchán Vaším uživatelem během využívání Vašich služeb (XX), postačí příslušným orgánům pouze kopie řidičského průkazu, a zda je postup u cizinců stejný, či nikoli. K Vašemu dotazu sdělujeme z hlediska naší působnosti následující:

Z obecné úpravy správního trestání – přestupků – povinnost zjišťovat a ověřovat totožnost osoby, již je poskytována služba, za účelem její případné identifikace v přestupkovém řízení týkajícím se přestupku spáchaného během využívání takové služby, nevyplyvá. Stejně tak z této obecné úpravy nevyplyvá pro poskytovatele takové služby povinnost předkládat správním orgánům při projednávání přestupku ani kopii jakéhokoli dokladu uživatele služby (obdobně tomu tak zřejmě bude i ve vztahu k řízení trestnímu).

Vámi uváděnou situaci je však nutno posoudit rovněž z hlediska dalších právních předpisů, které mohou na danou činnost dopadat a které by mohly takovou povinnost zakotvit. Tímto předpisem bude při XX především zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“). Podle § 10 odst. 1 písm. d) tohoto zákona provozovatel vozidla nesmí přikázat nebo svěřit samostatné řízení vozidla osobě, o které nezná údaje potřebné k určení její totožnosti. Půjčuje-li tedy provozovatel při poskytování služby XX vozidlo určité osobě, měl by tak znát údaje potřebné k určení její totožnosti. Znalost údajů potřebných k určení totožnosti pak může být rovněž stěžejní

ve vztahu k přestupku provozovatele vozidla dle § 125f tohoto zákona, kdy má provozovatel vozidla v souladu s § 125h odst. 6 tohoto zákona možnost (nikoli povinnost) obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který jej vyzval k uhrazení tzv. určené částky, písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku; nebude-li přitom provozovatel vozidla tyto údaje znát, nemůže je příslušnému úřadu sdělit a tuto možnost využít. Provozovatel vozidla by tedy měl vždy znát údaje potřebné k určení totožnosti řidiče, jemuž své vozidlo svěřuje, a zřejmě by je měl mít určitým způsobem ověřené. Je přitom otázkou, jakými prostředky by tohoto měl docílit; lze přitom podotknout, že řidičský průkaz na rozdíl od občanského průkazu neobsahuje např. údaj o adrese místa trvalého pobytu – viz § 105 odst. 1 zákona o silničním provozu.

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že pro zodpovězení Vašeho dotazu je stěžejní výklad zákona o silničním provozu (případně dalších právních předpisů upravujících danou problematiku), který je však v gesci Ministerstva dopravy, nikoli Ministerstva vnitra. S Vaším dotazem Vás proto ve zbytku (včetně dotazu k postupu u cizinců) odkazujeme právě na Ministerstvo dopravy.

Závěrem upozorňujeme, že výše uvedené stanovisko je pouze naším právním názorem, jehož se nelze dovolávat v konkrétním případě; Ministerstvo vnitra není oprávněno k závaznému výkladu právních předpisů.

Mgr. Věra Ondračková
vedoucí oddělení

Vyřizuje: Mgr. Lenka Mazouchová
tel. č.: 974 817 347
e-mail: lenka.mazouchova@mvcv.cz